

*Besvarelse (21/5 79):*

**Kirkeministeren (Egon Jensen):**

Rundetårn er en selvejende institution, hvis økonomi hviler på entréindtægter og renter af egenkapital. Rundetårn har sin egen bestyrelse, hvori Trinitatis sogns menighedsråd er repræsenteret.

Da Rundetårn ikke er en del af Trinitatis kirke, med hvilken det er sammenbygget, kan udgifterne til den nu forestående istandsættelse af tårnet ikke afholdes af kirkelige ligningsmidler, hverken helt eller delvis, ligesom der ej heller på kirkeministeriets budget findes midler, der kan anvendes til dette formål.

Udgifterne til tårnets istandsættelse er beregnet til 2.907.000 kr. Heraf vil godt 1 mill. kr. kunne dækkes af tårnets egne midler. For at likviditetsvanskeligheder ikke skal hindre eller forsinke iværksættelsen af den meget påkrævede istandsættelse, har kirkeministeriet tilbudt Rundetårns bestyrelse 2 lån af Sjællands stiftsmidler – et langfristet og et kortfristet – hvert på 1 mill. kr. og begge til 4 pct. årlig rente. Det forudsættes imidlertid, at der ikke – eller i al fald kun midlertidigt – bliver behov for låntagning i dette omfang, idet der forventes ydet tilskud til arbejdet dels af de midler, der står til rådighed for bygningsfredningsmyndighederne, dels fra fonde og legater m.v., der giver tilskud til restaureringsarbejder på fredede og andre bevaringsværdige bygninger. Kirkeministeriet har givet tilsagn om at ville støtte bestyrelsens ansøgninger om sådanne tilskud og eventuelt tillige en henvendelse til Københavns kommune. Der vil derfor først ved arbejdets afslutning, når der foreligger en opgørelse over de samlede udgifter og over de midler, der er stillet til rådighed til formålet, kunne tages stilling til, om istandsættelsen har medført en sådan belastning af tårnets økonomi, at ydelse af yderligere støtte vil være nødvendig. Men i første omgang påhviler det altså Rundetårns bestyrelse at søge at skaffe de fornødne midler til veje.

*Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:*

**Fjerde næstformand (Melchior):**

Fra udenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af folketinget Bjørn Poulsen stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende foran sp. 9277, var sålydende:

Til *udenrigsministeren* (14/3 79) af:

**Bjørn Poulsen (SF):**

»Vil ministeren med henvisning til den i begrundelsen for spørgsmål nr. 645 omtalte rapport om såkaldt produktdifferentiering gennem varemærker inden for de multinationale elektronikkoncerner og hårde hvidevarekoncerner indhente oplysninger om, hvilke hensyn EF-Kommissionen har taget for ikke at offentliggøre rapporten?«

(Spm. nr. 710).

*Supplerende besvarelse (21/5 79):*

**Udenrigsministeren (Christophersen):**

I fortsættelse af mit foreløbige svar af 20. marts 1979 på ovenstående spørgsmål kan jeg oplyse, at generaldirektøren for EF-Kommissionens miljø- og forbrugertjeneste har besvaret regeringens anmodning om en begrundelse for, at Kommissionen ikke har offentliggjort den omtalte rapport, således:

»Jeg har læst Deres brev af 29. marts 1979 med største opmærksomhed. Som De ved, har Kommissionen allerede haft lejlighed til at give udtryk for sit synspunkt vedrørende den pågældende rapport ved besvarelse af den skriftlige forespørgsel fra et medlem af Europa-Parlamentet (skriftlig forespørgsel af Gert Petersen, EFT C 32 af 5. februar 1979, s. 4).

Som led i virkeliggørelsen af politikken på de forskellige områder, der er omhandlet i traktaten, f. eks. landbrugspolitikken, industripolitikken, regionalpolitikken og miljøpolitikken, lader Kommissionen hvert år udarbejde en række rapporter vedrørende forskellige problemer af teknisk, videnskabelig, social, juridisk eller anden art. Almindeligvis bliver kun et mindre antal af disse rapporter offentliggjort. Jeg skal i denne forbindelse tillade mig at henlede Deres opmærksomhed på, at omkostningerne i forbindelse med offentliggørelse af en rapport er betydelige, og at de rapporter, som det faktisk vedtages at offentliggøre, for størstedelens vedkommende